

## שתי צפרדעים

יפן

חיו פעם ביפן שתי צפרדעים. אחת גרה בתעלה קרוב לעיר אוסקה, השניה בנחל נקי וקטן שעבר את העיר קיוטו. אמנם הן חיו במרחק רב זו מזו אך במקרה לגמרי שתיהן החליטו לראות עולם רחב. הצפרדע מקיוטו רצתה לבקר באוסקה וזו שגרה באוסקה החליטה לבקר בקיוטו, שם היה הארמון המפואר של קיסר מיקדו הגדול. וכך יום יפה אחד הן יצאו לדרך שהובילה בין קיוטו לאוסקה, אחת מקצה אחד, שניה מהקצה השני.

הדרך עייפה אותן יותר משציפו כי לא היו רגילות למסעות ובין קיוטו לאוסקה היה גם הר גדול עליו הן היו צריכות לטפס. זה לקח להן זמן ניכר וקפיצות רבות כדי לעלות לפסגה, אך הן הגיעו לשם בסוף. הן הופתעו מאוד כשכל אחת ראתה לפניו צפרדע

אחרת! תחילה הן הביטו זו בזו בלי מילה, אך אחר כך התחילו לשוחח, כשכל אחת מהן מסבירה את סיבת המסע שלה. הן שמחו מאוד כשהתברר להן שלשתיהן הייתה אותה מטרה, להכיר קצת יותר מארצן. לא הייתה להן סיבה למהר ולכן חיפשו מקום לח וקריר והסכימו לנוח שם לפני המשך הדרך.

"כמה חבל שאנו לא גדולות יותר" אמרה הצפרדע מאוסקה "אז היינו יכולות לראות מכאן את שתי הערים ולהחליט האם כדאי בכלל להמשיך."

"אנו יכולות לעשות זאת" ענתה זו מקיוטו "אנו צריכות רק לעמוד על רגלינו האחוריות ולהישען זו על זו. אז כל אחת מאתנו תוכל לראות את העיר שאליה היא רוצה להגיע." הרעיון מצא מאוד חן בעיניה של הצפרדע מאוסקה והיא התרוממה מיד ושמה את רגליה הקדמיות על כתפיה של חברתה, שעשתה אותו הדבר. וכך הן עמדו, נמתחות לגובה כמה שיותר ומחזיקות אחת את השניה

היטב כדי לא לפול. הצפרדע מקיטו הפנתה  
את ראשה לכוון אוסקה, זו מאוסקה הפנתה  
את ראשה לקיטו. אבל שתיהן שכחו לגמרי  
שכאשר הן עומדות כך העיניים שלהן מופנות  
אחורנית, ולמרות שהאפים שלהן מופנים  
לכוון שבו רצו להביט, העיניים שלהן רואות  
את המקומות מהן הן באו.  
"ראי!" קראה הצפרדע מאוסקה "קיטו נראה  
בדיוק כמו אוסקה. לא כדאי לי להמשיך  
בדרך. אני הולכת הביתה!"  
"אילו ידעתי שאוסקה היא העתק מדויק של  
קיטו, לא הייתי זזה מהבית שלי!" קראה  
הצפרדע מקיטו. היא הורידה את רגליה  
מכתפיה של חברתה ושתיהן נפלו על הדשא.  
ואז נפרדו בנימוס זו מזו ופנו בדרך הביתה.  
למרות ששתי הערים באמת שונות כמו שרק  
שתי ערים יכולות להיות שונות, הצפרדעים  
האמינו עד סוף חייהן ששתיהן דומות זו לזו  
כמו שני אפונים.